

[Emmert Andersen]

med et erhvervsliv, der ikke minder meget om den kommende tids erhvervsliv. Det, vi bevæger os henimod, er virksomheder, der er karakteriseret ved at være i besiddelse af viden, kreativitet og ideer, altså uden fysiske erhvervsaktiver, men nok immaterielle. Det er en naturlig ting for et samfund uden ressourcer, men med et højt uddannelsesniveau, god informatik og en god infrastruktur. Forslaget virker altså helt ulogisk og er ikke udtryk for en højere retfærdig byrdefordeling.

Forslaget om formuettillæg på 5 pct., der gælder, uanset om formuen giver afkast, er da vist at føje spot til skade. I forvejen er formuebeskatningen uretfærdig, og nu vil man altså yderligere forstærke uretfærdigheden.

Beslutningsforslaget B 11 beviser tydeligt, at konstruktøren er hr. Lykketoft: nogle få gode ting og så en hel del græsselige. Vi kan f. eks. godt tale om proportionalstrækket, vi kan også tale om befordringsfradragene, men så er vist alt sagt i den forbindelse; over for resten af forslagene må vi melde hus Torbi.

(Kort bemærkning).

Bakholt (S):

Det er til CDs ordfører, der ikke kunne forstå, hvordan vores børn i fremtiden kunne erhverve en ejerbolig, når rentefradragets værdi skulle begrænses. Hvordan vil de mennesker, der i dag skaffer sig en ejerbolig, og som får et rentefradrag til en værdi af omkring 45 pct., klare sig? Det er det, det drejer sig om. Det drejer sig om at gøre fradragsværdien ens for alle. Mens der i dag er nogle, der har en fradragsværdi på omkring 70 pct., er der også nogle med lavere indtægter, der har en fradragsværdi på omkring 45 pct.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne begynde med at komme med nogle bemærkninger til det, ministeren sagde. Ministeren harcelerede over, at formuen indgik i skattegrundlaget for tillægsskatten. Ja vel, men så kunne jeg vel have lov til at spørge: når det er forkert, at formuen skal indgå her, hvorfor er det så ikke forkert, når man beskatter pensionskasser?

Så bragte ministeren noget, der i og for sig er helt uvedkommende, ind, men jeg synes ikke, det må stå uden en bemærkning. Det var om loven om ligestilling af ægtefæller.

Den er kompliceret, men den var nødvendig, og jeg ville anbefale gruppen at stemme for den igen, fordi den afskaffede den urimelige diskriminering, det danske samfund har udøvet mod den gifte kvinde, indtil den dag vi gennemførte loven om ligestilling af ægtefæller.

Socialdemokratiet har valgt at fremsætte dette beslutningsforslag, der meget nøje følger socialdemokratiske ønsker til en skattereform. Derfor er det uundgåeligt, at socialdemokratiet vil opleve, at der er en række partier herinde, der må tage afstand fra en række punkter, og jeg skal nævne nogle.

Forslaget bygger på en proportionalbeskatning helt til tops plus en tillægsskat fra et eller andet sted, man foreslår 160.000-175.000 kr. her i 1982-niveauet. Jeg foretrækker 175.000 kr., men det er ikke dér, forskellen er virkelig stor. Derefter taler socialdemokratiet om en beskatning oven på de 50 pct. i proportionalbeskatning, som vi jo stærkt nærmer os, på 25 pct. Dér er jeg uenig. Jeg tror, det er for højt.

Så siger man, at tillægsskattegrundlaget skal være et andet end det grundlag, proportionalbeskatningen lignes på. Dér er jeg enig. Men hvis man indfører en ny formueskat, efter at vi har gennemhægtet regeringen for misk-mask – jeg tror, at det var hr. Lykketoft, der sagde det, fordi man ikke tog hensyn til det forskellige afkast – så indfører man selv misk-mask, når det gælder indkomstbeskatning for almindelige mennesker.

Socialdemokratiet taler om fradragssanering. Jeg er igen enig i udgangspunktet, men når socialdemokratiet derefter peger på en række forsikringsfradrag, er jeg betænkelig.

Jeg ville også gerne sige, at vi vil gå med til en forhøjelse af lønmodtagerfradraget mod en begrænsning i retten til at fradrage andre faktiske udgifter. Det lyder også meget godt. Hvis det f.eks. er fagforeningskontingentet, man vil stryge, vil vi da gerne drøfte, om det ikke er rimeligt, når vi forhøjer lønmodtagerfradraget, men hvis man også her vil falde over forsikringsfradraget, nemlig arbejdsløshedsforsikringen, er vi ikke hjemme.

Der stilles spørgsmål om, hvorvidt en række fradrag skal gælde, når vi kommer til tillægsskattegrundlaget. Jeg mener, at det er forkert af socialdemokratiet at ville bevare fradrag i tillægsskattegrundlaget. Her må vi